

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Чауса Миколи Олексійовича щодо
відповідності Конституції України (конституційності) статті 2
Кримінального процесуального кодексу України**

К и ї в
11 лютого 2026 року
№ 30-3(II)/2026

Справа № 3-7/2026(18/26)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Городовенко Віктор Валентинович – головуючий, доповідач,
Первомайський Олег Олексійович,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чауса Миколи Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 2 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Чаус М.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині другій статті 6, частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 24, частинам першій, другій статті 29, частині першій статті 55 Конституції України

(конституційність) статтю 2 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якою „завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Вищий антикорупційний суд вироком від 14 червня 2023 року визнав Чауса М.О. винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною четвертою статті 368 Кримінального кодексу України, та призначив йому покарання – десять років позбавлення волі без права обіймати певні посади строком на три роки, з конфіскацією майна.

Не погодившись з указаним вироком Вищого антикорупційного суду, прокурор, Чаус М.О., його захисники звернулися до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду з апеляційними скаргами.

Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду 3 квітня 2025 року скасувала вирок Вищого антикорупційного суду від 14 червня 2023 року та ухвалила новий вирок, яким визнала Чауса М.О. винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною четвертою статті 368 Кримінального кодексу України, призначила йому покарання – вісім років шість місяців позбавлення волі без права обіймати певні посади строком на три роки, з конфіскацією майна.

На вирок Вищого антикорупційного суду від 14 червня 2023 року та вирок Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 3 квітня 2025 року Чаус М.О. та його захисники подали касаційні скарги.

1.2. Автор клопотання вважає, що „застосування до нього не належної правової процедури в порушення припису статті 2 КПК України (викрадення на території іноземної держави під час процедури екстрадиції по даному кримінальному провадженню та процедури отримання політичного притулку в Республіці Молдова посадовими особами виконавчої гілки влади держави Україна та незаконного переміщення через державний кордон під юрисдикцію України проти волі особи без рішення суду) порушує його право на повагу до власної гідності (стаття 28 Конституції України), на свободу та особисту недоторканність (стаття 29 Основного Закону України), право на захист прав і свобод судом (стаття 55 Конституції України)“.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності статті 2 Кодексу, Чаус М.О. цитує приписи Конституції України, Кодексу, посилається на судові рішення у його справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до статті 151¹ Конституції України Конституційний Суд України розв'язує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною, зокрема, якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного

перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі встановленої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (пункт 1 частини першої статті 77).

За частиною першою статті 424 Кодексу у касаційному порядку можуть бути оскаржені, зокрема, вирoki суду першої інстанції після їх перегляду в апеляційному порядку, а також судові рішення суду апеляційної інстанції, постановлені щодо зазначених судових рішень суду першої інстанції.

Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду у вирoku від 3 квітня 2025 року вказала, що це судові рішення набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржене до Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Із Єдиного державного реєстру судових рішень вбачається, що Чаус М.О., а також його захисники, не погодившись із вирком Вищого антикорупційного суду від 14 червня 2023 року та вирком Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 3 квітня 2025 року, подали до Верховного Суду касаційні скарги. Касаційний кримінальний суд у складі Верховного Суду ухвалою від 16 квітня 2025 року відкрив касаційне провадження за касаційною скаргою Чауса М.О. на вирок Вищого антикорупційного суду від 14 червня 2023 року та вирок Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 3 квітня 2025 року. Друга судова палата Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду ухвалою від 28 липня 2025 року відкрила касаційне провадження за касаційною скаргою захисників Чауса М.О. на вирок Вищого антикорупційного суду від 14 червня 2023 року та вирок Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 3 квітня 2025 року.

У матеріалах конституційної скарги та Єдиному державному реєстрі судових рішень немає інформації про ухвалення Верховним Судом у порядку касаційного перегляду остаточного судового рішення у справі Чауса М.О., що дає підстави для висновку, що суб'єкт права на конституційну скаргу не вичерпав усіх національних засобів юридичного захисту.

З огляду на зазначене конституційна скарга Чауса М.О. не відповідає вимогам пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, згідно зі статтями 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чауса Миколи Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 2 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**